

T 152901

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความต่อเนื่องของปฏิสัมพันธ์ในห้องสนทนาไทย โดยปัจจัยที่นำมาพิจารณาประกอบด้วย การเชื่อมโยงความ การมอบผลัด และความเกี่ยวข้องของเรื่องที่สนทนา ผลวิจัยพบว่ากลไกเชื่อมโยงความที่พบมากที่สุด คือ การใช้สรรพนามไว้รูป การเรียกชื่อ ตามลำดับ ส่วนการแทรกของข้อความระหว่างคู่ถ้อยคำในระหว่างการสนทนานั้นไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนชนิดของกลไกเชื่อมโยงความ สำหรับปัจจัยที่สองที่ศึกษาพบว่ากลวิธีมอบผลัดที่พบมากที่สุด คือ การเรียกชื่อ การถาม ตามลำดับ สุดท้ายการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้องของเรื่องที่สนทนาพบว่าผู้ร่วมสนทนาจะใช้วิธีการรักษากฎในการรักษาความเกี่ยวข้องของการสนทนามากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การทำกฎ การละเมิดกฎโดยจงใจ ตามลำดับ

ถึงแม้ว่าในห้องสนทนาจะมีการแทรกของข้อความระหว่างคู่ถ้อยคำอยู่เสมอ แต่การสนทนาก็ยังเกิดความต่อเนื่องของข้อความ เนื่องจากผู้ร่วมสนทนามีการใช้กลไกเชื่อมโยงความ และกลวิธีมอบผลัด กลไกและกลวิธีที่สำคัญ คือ การเรียกชื่อ ซึ่งการเรียกชื่อจะทำให้ทราบข้อความนั้นๆ ส่งถึงใคร การเรียกชื่อจะลดความกำกวมในการเชื่อมโยงข้อความ ส่วนกลวิธีที่สำคัญอีกกลวิธีหนึ่ง คือ การถาม เนื่องจากการถามเป็นกลวิธีที่ก่อให้เกิดคู่ถ้อยคำและทำให้เกิดการโต้ตอบกลับจึงทำให้เกิดความต่อเนื่องของปฏิสัมพันธ์ขึ้น นอกจากนั้น ความต่อเนื่องของข้อความยังเกิดจากเรื่องที่สนทนา จากผลวิจัยพบว่าถึงแม้ว่าผู้ร่วมสนทนาในห้องสนทนาจะมีอิสระในการพูดสิ่งที่ต้องการได้ แต่ผู้สนทนายังคงเลือกใช้การรักษากฎในการสนทนา คือ ตอบเรื่องที่ตรงประเด็นเป็นส่วนมาก จากการศึกษาสรุปได้ว่าความต่อเนื่องของปฏิสัมพันธ์ในห้องสนทนาเป็นผลมาจากการเชื่อมโยงความ การมอบผลัด และความเกี่ยวข้องของเรื่องที่สนทนา ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

TE 152901

This research is aimed at studying parameters affecting coherence of interactions in a Thai chatroom. The parameters studied are cohesion, turn-allocation, and topical relevance. The results reveal first that the most frequently used cohesive elements are zero pronouns and address terms, in that order. However, there is no relationship between the number of intervening messages and the use of cohesive elements. Second, the most frequently found turn-allocation strategies are address terms and inquiries, in that order. Finally, the participants are found to observe the rule of relevance more than flouting or violating relevance in their responses.

Despite the fact that adjacency pairs in the chatroom are disrupted by other messages, participants manage to understand one another. They use cohesive elements and turn-allocation strategies to compensate for the fragmented nature of conversational exchanges. Addressing someone by name can help pin down the intended respondent in an adjacency pair and avoid ambiguity in the structure of exchanges. Inquiry is another important strategy. When an inquiry has been produced, it is likely that the addressed participant will be the next speaker, and that they will produce a relevant response. Thus this strategy creates coherence by linking turns. Moreover, coherence of interaction is facilitated by topical relevance. The results reveal that although participants in the chatroom have the freedom to respond to any and as many utterances as they desire, they still observe the rule of relevance in their responses. In sum, coherence of interaction is based on the interplay of cohesion, turn-allocation, and relevance.